

[Socialministeren.]

noget, men paa den anden Side stiller praktiske Forslag, som i hvert Fald ikke kommer til at genere Venstre eller Landet, og i og for sig heller ikke Byerne, Forslag, som ser ud af noget uden at være noget. Det er det, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kalder, at Venstre har vist Velvillie overfor Sagen, og jeg tror ogsaa, at man, sammenlignet med hvad Venstre i det hele taget viser for Tiden overfor disse Samfundsgrupper, kan kalde det Velvillie. Det er i Virkeligheden at række mig, der i denne Forbindelse betragtes som Fanden, en Lillefinger overhovedet at røre ved dette Problem.

Derimod er det ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører kalder det et stort Spring, jeg har gjort. Jeg har ikke gjort noget større Spring end, at det enstemmigt er tiltraadt i Udvalget af alle de Mennesker, der har været der, og som er kendt med disse Forhold. Der er ikke noget Spring i at sige, at Forholdene ligger saaledes ud over Landet for Tiden med Hensyn til Hjemløsheden, at vi maa sikre os, at det i hvert Fald er nogenlunde forsvarlige Forhold, disse Mennesker kommer ind under, naar de henvender sig til et Herberg, at de kommer i en ordentlig Seng og bliver ordentlig renset. Det er virkelig uhyggeligt, hvis det skal kaldes et Spring.

Det er jo heller ikke rigtigt, at der er taget en ny Statsopgave op. Det, der er foreslaaet af mig, er at støtte det private Initiativ, der hidtil har været udfoldet, at støtte de Kommuner, der ogsaa har taget denne Opgave op, og at sikre de hjemløse, at der ikke er store Dele af Landet, hvor disse Opgaver henligger uløste. Man kan ikke kalde det at tage en ny Statsopgave op at føre et vist Tilsyn med, at der ogsaa hersker forsvarlige Forhold paa dette Omraade. Ja, hvis Forholdet endda var saaledes, at Venstre, som den ærede Ordfører for Venstre kom til at sige, stillede Forslag om, at der i hver Kommune skal nedsættes et Udvalg, men det er det jo ikke. Der er ikke en eneste Landkommune, hvor der vil blive nedsat noget Udvalg. I mange Købstæder vil der heller ikke blive nedsat Udvalg. Det er ikke en Gang sikkert, at Amtskommunerne nedsætter Udvalg. Nej, det er paa de Steder, hvor man i Forvejen har taget Sagen op, at der nedsættes Udvalg, og der er det saa temmelig overflødig, idet man gaar ud fra, at der er der Interesse for Spørgsmaalet. Jeg betragter derfor Venstres Forslag som en daarlig Undskyldning for, at man heller ikke paa

dette Omraade vil gøre noget for de daarligst stillede, og jeg anmoder Tinget om at forkaste det.

Der er een Ting, der har forbavset mig, for saa vidt ogsaa bedrøvet mig, og det er den Skrivelse, der er kommet fra Folkekirkeligt Filantropisk Forbund, og som er aftrykt som Underbilag til Bilag 5. Jeg skal ikke opholde mig længere derved, Socialdemokratiets Ordfører har jo allerede gennemgaaet det. Men jeg skal sige, at det forbavser mig, at naar man stiller det private Initiativ, der paa dette Omraade i høj Grad skyldes kirkelige Kredse, saa gunstigt, som jeg netop har stillet det ved dette Forslag, saaledes at deres Arbejde vil kunne bære langt bedre Frugt og blive langt lettere, at man da alligevel afviser denne Haandsrækning til det private Initiativ med de Bemærkninger, der er aftrykt i dette Bilag, og som jeg overhovedet ikke ønsker at inkludere mig med, idet jeg kun vil pege paa, at disse Bemærkninger meget betegnende slutter med, at de to Repræsentanter for kirkeligreligiøse Interesser, der havde Sæde i Udvalget, som enstemmigt har tiltraadt det Forslag, der er kommet fra Udvalget, og som har nøje Tilknnytning til det kirkelige Herbergsarbejde, ikke paa nogen Maade er en officiel Repræsentation for et saadant Arbejde i Almindelighed.

Nej, de havde kun deres lange praktiske Erfaring, og det var de to mest kendte Mænd, jeg fik udpeget til dette Arbejde. Man maa faa det Indtryk, hvad man ogsaa undertiden faar ved kirkelige Sammenslutningers indbyrdes Forhold, at der er en lille Smule Misundelse. Hvis jeg havde taget samtlige Repræsentanter i Folkekirkeligt Filantropisk Forbund, havde jeg faaet dem alle sammen med. Det er meget beklageligt, at man efter denne Argumentation maa faa et Indtryk af saa stor Smaatskaarethed netop fra filantropisk og kirkelig Side overfor de allerdaarligst stillede i Samfundet. Det beklager jeg i høj Grad, det havde jeg ikke ventet.

Hermed skal jeg slutte. Hvis der ønskes en yderligere Drøftelse af de egentlige Principper, er det rimeligt og rigtigt, at den foregaar ved tredie Behandling. Saa havde jeg maaske ogsaa et Par Ord tilovers ved den Lejlighed til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. I Øjeblikket vil jeg anbefale at stemme for Forslaget og stemme Ændringsforslaget ned.

Inger Gautier Schmit: Da vi ikke befinder os i Studenterforeningen Lørdag Aften, skal jeg undlade at svare paa det